

KONFERENSIYALAR.COM

ANJUMANLAR PLATFORMASI

O'ZBEKISTON – 2030: INNOVATSIYA, FAN VA TA'LIM ISTIQBOLLARI

**II RESPUBLIKA ILMIY-AMALIY
KONFERENSIYA MATERIALLARI**

OKTYABR, 2026-YIL

ISBN 978-9910-8337-7-9

O‘ZBEKISTON – 2030: INNOVATSIYA, FAN VA TA’LIM ISTIQBOLLARI. II Respublika ilmiy-amaliy konferensiyasi materiallari. – Toshkent: Scienceproblems team, 2026. – 200 bet.

Elektron nashr: <https://konferensiyalar.com>

Konferensiya tashkilotchisi: “Scienceproblems Team” MChJ

Konferensiya o‘tkazilgan sana: 2026-yil, 2-oktyabr

Mas’ul muharrir:

Isanova Feruza Tulqinovna

Annotatsiya

Mazkur nashrda “O‘zbekiston — 2030: innovatsiya, fan va ta’lim istiqbollari” nomli II Respublika ilmiy-amaliy konferensiyasi doirasida taqdim etilgan ilmiy maqolalar to‘plami jamlangan. Unda O‘zbekistonning turli oliy ta’lim va ilmiy-tadqiqot muassasalari, tarmoq tashkilotlari, mustaqil tadqiqotchilar tomonidan taqdim etilgan ijtimoiy-gumanitar, iqtisodiyot, huquq, biologiya, tibbiyot va boshqa sohalarga oid maqolalar kiritilgan. Maqolalarda ilm-fanning zamonaviy yo‘nalishlari, innovatsion texnologiyalar, ta’lim islohotlari hamda barqaror taraqqiyotga oid masalalar muhokama qilingan. To‘plam akademik izlanishlar, amaliy tajribalar va ilmiy xulosalarni birlashtirgan holda, fanlararo integratsiyani chuqurlashtirish va ilmiy hamkorlikni kuchaytirishga xizmat qiladi.

Kalit so‘zlar: ilmiy-amaliy konferensiya, innovatsiya, fan va ta’lim, O‘zbekiston 2030, barqaror rivojlanish, ilmiy izlanishlar, fanlararo integratsiya, ilmiy hamkorlik, texnologik taraqqiyot, zamonaviy ta’lim.

ISBN 978-9910-8337-7-9

Barcha huquqlar himoyalangan.

© Scienceproblems team, 2026-yil

© Mualliflar jamoasi, 2026-yil

BADIIY DISKURSDA TARIXIY SHAXS NOMLARINING PRAGMATIK XUSUSIYATLARI

Jumanova Dilnoza Abduraxmonovna

Toshkent shahri, Yunusobod tumanidagi 86-umumiy o'rta maktabi o'qituvchisi

Orcid: 0009-0003-5422-6435

Email: jumanovadilnoza2023@gmail.com

Annotatsiya. Maqolada badiiy matnda tarixiy shaxs nomlarining pragmatik xususiyatlari va ularning muallif fikrini ifodalashdagi o'rni tadqiq etilgan. O'zbek she'riyati va nasridan olingan misollar asosida tarixiy nomlarning kontekstda yuzaga chiqadigan ma'no va vazifalari tahlil qilingan. Tadqiqotda kontekstual, pragmatik, semantik-stilistik, intertekstual va lingvokulturologik tahlil usullaridan foydalanilgan. Tahlil natijasida tarixiy shaxs nomlarining ramziy-baholovchi, mezon, kinoyaviy, dalil va da'vat hamda manbaga tayanish kabi pragmatik vazifalari aniqlangan. Shuningdek, bunday nomlarning matnda qo'shimcha ma'no hosil qilishi, muallif munosabatini ifodalashi, badiiy ta'sirchanlikni kuchaytirishi va o'quvchining tarixiy-madaniy bilimlarini faollashtirishi asoslab berilgan.

Kalit so'zlar: tarixiy shaxs nomlari, antroponim, badiiy matn, pragmatika, presuppozitsiya, implikatura, kontekst, ramziy ma'no, baholovchi ma'no, intertekstuallik, lingvokulturologiya, pragmatik vazifa.

PRAGMATIC FEATURES OF HISTORICAL PERSONAL NAMES IN LITERARY DISCOURSE

Jumanova Dilnoza Abduraxmonovna

Teacher at Secondary School No. 86, Yunusabad District,
Tashkent, Uzbekistan

Annotation. The article examines the pragmatic features of historical personal names in literary texts and their role in expressing the author's perspective. Drawing on examples from Uzbek poetry and prose, the study analyzes the contextual meanings and functions of historical names. The research employs contextual, pragmatic, semantic-stylistic, intertextual, and linguocultural methods of analysis. The findings identify several pragmatic functions of historical personal names, including symbolic-evaluative, exemplary, ironic, argumentative and persuasive functions, as well as reference to an authoritative source. The study also demonstrates that such names create additional layers of meaning, convey the author's attitude, enhance literary expressiveness, and activate the reader's historical and cultural knowledge.

Key words: historical personal names, anthroponym, literary text, pragmatics, presupposition, implicature, context, symbolic meaning, evaluative meaning, intertextuality, linguoculturology, pragmatic function.

Kirish. Hozirgi tilshunoslikda til birliklarini faqat struktura va semantika nuqtai nazaridan emas, balki muloqotdagi vazifasi, so'zlovchi niyati va kontekst bilan aloqasi asosida o'rganish yetakchi yo'nalishga aylandi. Bu yondashuv pragmatika (pragmalingvistika) doirasida shakllangan bo'lib, u tilni real muloqot jarayonida, so'zlovchi va tinglovchi munosabatlari bilan bog'liq holda tadqiq etadi [1, 6-b.].

Badiiy diskursda qo'llangan tarixiy shaxs nomlari pragmatik tahlil uchun ayniqsa qulay materialdir. Bunday nomlar shaxsni atash (identifikatsiya) bilan cheklanmaydi: ular o'quvchining tarixiy va madaniy bilimlariga tayanadi, muallif bahosini ifodalaydi, matnga qo'shimcha ma'no va ta'sir kuchini olib kiradi. Tarixiy shaxs nomi qo'llangan misra yoki gapni to'la anglash uchun o'quvchi shu shaxs haqida ma'lum bilimga ega bo'lishi kerak. Demak,

nomning matndagi ma'nosi ko'p jihatdan presuppozitsiya (umumiy bilim) va implikatura (aytilmagan, lekin nazarda tutilgan ma'no) orqali voqelanadi. Tezisning maqsadi – o'zbek she'riyati va nasridan olingan misollar asosida tarixiy shaxs nomlarining badiiy diskursdagi pragmatik xususiyatlarini aniqlash. Tadqiqot materiali sifatida Erkin Vohidov va Muhammad Yusuf she'rlari hamda Oybekning "Navoiy" romanidan olingan parchalar tahlil qilindi.

Tadqiqot metodlari. Tadqiqotda tavsifiy, kontekstual, pragmatik, semantik-stilistik, intertekstual va lingvokulturologik tahlil metodlaridan foydalanildi. Ushbu metodlar tarixiy shaxs nomlarining matndagi ma'no va vazifalarini, baholovchi-emotsional xususiyatlarini, tarixiy-madaniy manbalar bilan bog'liqligini hamda presuppozitsiya va implikatura orqali yuzaga chiqadigan pragmatik mazmunini aniqlashga xizmat qildi.

Tahlil va natijalar. "Pragmatika" atamasi yunoncha pragma ("ish, harakat") so'zidan olingan. Uni fanga amerikalik faylasuf va semiotik Ch.Morris 1938-yilda kiritgan. Ch.S.Pirs g'oyalarini rivojlantirib, Morris semiotikani uch bo'limga ajratgan: belgilarning o'zaro munosabatini o'rganuvchi sintaktika, belgilarning obyektga munosabatini o'rganuvchi semantika va belgilarning ulardan foydalanuvchilar – so'zlovchi va tinglovchiga munosabatini o'rganuvchi pragmatika [2; 3, 7-b.]. Shu tariqa tilni kontekstga tayangan holda tahlil qilish zarurati ilgari surildi.

Pragmatika doirasiga so'zlovchi va adresat, ularning o'zaro munosabati hamda muloqot vaziyati bilan bog'liq masalalar kiradi: axborot yetkazish, so'roq, buyruq, iltimos, maslahat kabi nutqiy maqsadlar; nutq taktikasi va nutq odobi; so'zlovchining adresat bilimi va dunyoqarashini hisobga olishi; so'zlovchining o'z xabariga munosabati [4, 124-b.]. T.A. van Deyk matn faqat gaplarning emas, nutqiy aktlarning ham o'zaro bog'lanishidan tashkil topishini ko'rsatib, pragmatik kontekst, presuppozitsiya va diskursning kognitiv jihatlarini batafsil talqin qilgan [5; 6, 199-b.]. H.P.Graysning muloqot tamoyillari va implikatura nazariyasi esa matnda aytilmagan, lekin nazarda tutilgan ma'noni izohlashga imkon beradi [7]. O'zbek tilshunosligida pragmatikaning nazariy masalalari Sh.Safarov, M.Hakimov va boshqa olimlar tomonidan tadqiq etilgan [8; 1].

Adabiyotshunoslikda ta'kidlanganidek, yozuvchilar ba'zan Muqanna, Navoiy, Ulug'bek, Temur kabi favqulodda shaxslarni tasvirlaydi. Bu obrazlarda real tarixiy shaxslar siymosi chizilgani uchun ular tipik ahamiyatga ega emasdek tuyulishi mumkin, biroq aslida ularda inson mohiyatining muhim tarixiy xususiyatlari umumlashtiriladi [9, 45-b.]. Aynan shu umumlashma tufayli tarixiy shaxs nomi badiiy matnda muayyan g'oya, qadriyat yoki xislatning ramziga aylanadi.

Tahlil qilingan materialda tarixiy shaxs nomlarining quyidagi pragmatik vazifalari aniqlandi.

Tahlil qilingan materiallarda tarixiy shaxs nomlarining muhim pragmatik xususiyatlaridan biri ramziy ma'no orqali muallif munosabati va bahosini ifodalashda namoyon bo'ladi. Bunda tarixiy shaxs nomi muayyan shaxsni atash bilan cheklanmay, uning hayoti va taqdiri bilan bog'liq tushunchalarni ifodalovchi ramzga aylanadi. Bu xususiyat Erkin Vohidovning "Shukurkim, keldi istiqlo'l" she'ridagi quyidagi misralarda kuzatiladi:

Chekibdur Bobur-u Furqat
Vatan hajrida afg'onlar.
Men ersam, vah, ne g'urbatkim,

Vatanda bevatan bo'ldim. (E.Vohidov. "Shukurkim, keldi istiqlo'l")

Bobur va Furqat nomlari bu yerda "vatan judoligi" ramzi sifatida qo'llangan. Bobur Movarounnahrni tark etib, Hindistonda Boburiylar davlatiga asos solgan va yurtidan olisda vafot etgan. Furqat esa 1891-yilda Toshkentdan chiqib ketib, uzoq safarlardan so'ng Sharqiy Turkistonning Yorkent shahrida umrini yakunlagan. Misralar ma'nosi o'quvchi ana shu ma'lumotlarni bilishini nazarda tutadi, ya'ni presuppozitsiyaga tayanadi. Afg'on so'zi "nola, faryod" ma'nosida kelgan, ammo Boburning Kobul bilan bog'liq taqdiriga ishora sifatida ham anglanishi mumkin. Lirik qahramon o'zini ikki buyuk g'arib bilan qiyoslab, "vatanda bevatan" bo'lish – o'z yurtida erkinlikdan mahrum bo'lish – hijrondan ham og'irroq ekanini implikatura orqali ifodalaydi.

Mustafo Cho'qay joni,

Cho'lponning shahid qoni,

Qodiriyning armoni –

Turkiston bir, vatan bir. (E.Vohidov. "Turkiston bir, vatan bir")

Har bir nom uning egasi taqdirini ifodalovchi so'z bilan juftlashtirilgan: jon, shahid qon, armon. Mustafo Cho'qay Turkiston muxtoriyati rahbarlaridan biri bo'lgan, so'ng umrining katta qismini muhojirlikda, asosan Fransiyada o'tkazgan. Cho'lpon va Abdulla Qodiriy esa 1938-yilda qatag'on qurboni bo'lgan. Nomlar zanjiri va naqoratning takrori ("Turkiston bir, vatan bir") she'rga da'vat ohangini beradi: umumiy tarixiy fojia xalqlarning birligi uchun dalil sifatida keltiriladi.

Tarixiy shaxs nomlarining yana bir pragmatik xususiyati muayyan fazilat, mahorat yoki faoliyatni baholash mezon sifatida qo'llanishida namoyon bo'ladi. Bunday hollarda nom shaxsni atash bilangina cheklanmay, uning jamiyat va madaniyatda shakllangan nufuzi asosida muayyan sifatning namunasi yoki etaloniga aylanadi. Bu holat Erkin Vohidovning "She'r yozganda" she'rida yaqqol kuzatiladi:

Faqat she'rim rostmana tinib,

Yetilmasa, xom chiqsa behos,

Ustoz Ozod Sharafiddinov

Qovog'idan qo'rqqanman, xolos. (E.Vohidov. "She'r yozganda")

Ozod Sharafiddinov o'zbek adabiy tanqidchiligidagi talabchanligi va badiiy saviyaga qat'iy yondashuvi bilan tanilgan. Shuning uchun uning nomi bu yerda adabiy mezon, baholovchi nufuz ramzi sifatida qabul qilinadi. Ustoz so'zi hurmat va shogirdlik munosabatini ko'rsatadi. "Qovog'idan qo'rqqanman, xolos" iborasi yengil kinoya bilan tanqidning keskinligini ifodalaydi. Pragmatik jihatdan bu misralar o'quvchiga muallifning ijodga mas'uliyat bilan yondashishi haqida signal beradi.

Hamon quritimiz zo'rning sho'rini,

Bo'linib oq pushta, ko'k pushtalarga.

Ammo ko'ngil sezar: she'rning zo'rini

Shavkat Rahmon o'qir farishtalarga. (M.Yusuf. "Rozidil")

Bu misralarda Shavkat Rahmon nomi she'riy mahoratning oliy mezon sifatida keltirilgan. Zo'rning sho'ri – she'rning zo'ri so'z o'yini ijodkorlar o'rtasidagi bo'linish, bahs-munozara ("oq pushta, ko'k pushta")ni haqiqiy she'riyatga qarshi qo'yadi. "Farishtalarga o'qir" birikmasi shoirning (1950–1996) bu dunyodan o'tganiga evfemistik ishora qiladi va ayni

paytda uning ijodini muqaddaslik darajasiga ko'taradi. Bu yerda baho to'g'ridan-to'g'ri aytilmaydi, balki implikatura orqali ifodalanadi.

Tarixiy shaxs nomlarining pragmatik imkoniyatlaridan yana biri kinoya orqali yashirin ma'noni ifodalashda namoyon bo'ladi. Bunday holatda muallif nazarda tutgan fikr bevosita bayon qilinmaydi, balki tarixiy shaxs haqidagi o'quvchiga ma'lum bilimlar, so'z o'yini va kinoyaviy ifodalar orqali anglashiladi. Bu xususiyat Erkin Vohidovning "Buyuk sadoqat" she'rida yaqqol ko'rinadi:

Shoirlarning bari bevafo,
Qo'sh xotinlik bari-barisi.
Bitta uyda er-xotin aro
Kundosh yashar – ilhom parisi.
Bir istisno – Navoiy hazrat,
Sadoqati daholarga xos.
Ustoz ikki paridan faqat
Bittasiga uylangan, xolos. (E.Vohidov. "Buyuk sadoqat")

She'rning pragmatik "kaliti" presuppozitsiyada: Alisher Navoiy umrbod uylanmagani o'quvchiga ma'lum deb hisoblanadi. Shoir hazil tarzida har bir shoirning ikki "xotini" – umr yo'ldoshi va ilhom parisi borligini aytadi. Navoiyning "ikki paridan bittasiga uylangan"i esa aynan ilhom parisi, ya'ni she'riyat ekanini o'quvchi o'zi xulosa qiladi. Hazrat va ustoz hurmat so'zlari kinoyaning obyekti Navoiy emas, balki boshqa shoirlar ekanini ko'rsatadi. Natijada Navoiy nomi ijodga fidoyilik va sadoqat ramziga aylanadi.

Muhammad Yusufning "Sodda Muhammadman" she'rida esa shoir o'z ismini qo'llaydi ("Sodda Muhammadman, / Sodda Muhammad – / Turkman qizni maqtab baloga qoldim"). Bu mumtoz she'riyatda maqta'da taxallus keltirish an'anasini eslatadi. O'z ismini sodda sifati bilan atash lirik qahramonning samimiyligini va o'ziga kinoya bilan qarashini ifodalaydi.

Tarixiy shaxs nomlarining yana bir pragmatik xususiyati muallif fikrini dalillash va o'quvchini muayyan g'oyaga da'vat etish vositasi sifatida qo'llanishida namoyon bo'ladi. Bunda tarixiy shaxslarning hayoti, faoliyati yoki ular bilan bog'liq voqealar muallif ilgari surayotgan fikrning asosli ekanini ko'rsatuvchi badiiy dalil vazifasini bajaradi. Bu xususiyat Erkin Vohidovning "Ustoz" she'ridagi quyidagi misralarda kuzatiladi:

Sohibqiron yotar ustoz poyida,
Jomiyni pir tutgan Navoiy hazrat.
Ustoz buyuk degan buyuk qoida
Bu qaytar dunyoda azaliy hikmat. (E.Vohidov. "Ustoz")

Birinchi misrada Amir Temur nomi Sohibqiron unvoni bilan almashtirilgan (antonomaziya). O'quvchi Amir Temur Samarqanddagi Go'ri Amir maqbarasida piri Mir Sayyid Baraka poyida dafn etilganini biladi. Navoiyning Abdurahmon Jomiyni pir tutgani ham ma'lum. Ikki tarixiy fakt "Ustoz buyuk" degan hikmatli xulosa uchun dalil sifatida keltiriladi. Demak, nomlar bu yerda argumentativ vazifani bajarib, adresatni ustozni ulug'lashga undaydi.

O'ping, ko'zingizga suring tuprog'in,
Har so'zin muqaddas duodek seving.
Qarang yuraklarga millat bayrog'in,
Vatanni Najmiddin Kubrodek seving. (M.Yusuf. "Vatan madhi")

Bandda buyruq maylidagi fe'llar (o'ping, suring, qarang, seving) direktiv nutqiy akti tashkil etadi. Najmiddin Kubro nomi -dek qiyoslash qo'shimchasi bilan kelib, vatanparvarlik etaloniga aylanadi. Bu qiyos rivoyatga tayanadi: 1221-yilda mo'g'ullar Urganchni qamal qilganda keksha shayx shaharni tark etishdan bosh tortib, mudofaada halok bo'lgan. Presuppozitsiya orqali "Vatanni jon fido qilish darajasida seving" degan da'vat ifodalanadi.

Tarixiy shaxs nomlarining yana bir pragmatik xususiyati fikrni asoslash va uning ishonchliligini kuchaytiruvchi manba sifatida qo'llanishida namoyon bo'ladi. Bunda so'zlovchi o'z fikrini tasdiqlash uchun tarixiy shaxsning obro'-e'tibori va mavqeiga tayanadi. Bu holat Oybekning "Navoiy" romanidagi quyidagi parchada kuzatiladi:

– Shubhasiz, to'g'ri. Mavlono Lutfiyning o'zlari uning sehrli qalamining ta'rifini menga bir necha bor aytgan edilar, – deya javob berdi mavlono Turobiy. (Oybek. "Navoiy")

Personaj o'z fikrini kuchaytirish uchun zamonasining nufuzli shoiri Lutfiy nomiga tayanadi. Mavlono unvoni va hurmat ko'pligidagi o'zlari, aytgan edilar shakllari Lutfiyning yuksak maqomini ko'rsatadi. "Bir necha bor" ifodasi esa axborot manbaining ishonchliligini ta'kidlaydi. Pragmatik jihatdan bu avtoritetga murojaat strategiyasidir: nufuzli shaxs nomi so'zlovchi gapiga og'irlik va ishonchlilik bag'ishlaydi.

– Filhaqiqat, ona tilining asli tuganmas oltin konlarini yosh Navoiyning mo'jizali qalami kashf etdi. Alisherning turli ilmlardagi qudrat va iqtidorini siz o'z ustodlaringizdan, zamonaning ulug' olimlaridan so'rangiz. Alisher Hirotda, Mashhadda ko'p yil tahsil ko'rdi. (Oybek. "Navoiy")

Parchada bir shaxsning ikki xil nomi pragmatik jihatdan farqlanadi. Ijod haqida gap ketganda Navoiy taxallusi ("Navoiyning mo'jizali qalami"), shaxsning bilimi va tahsili haqida gap ketganda esa Alisher ismi qo'llanadi. So'zlovchi "ustodlaringizdan, zamonaning ulug' olimlaridan so'rangiz" deb, o'z fikrini tasdiqlash uchun yana nufuzli manbalarga ishora qiladi.

Xulosa. Tahlil natijalari badiiy diskursda tarixiy shaxs nomlari faqat muayyan shaxsni nomlash yoki u haqda ma'lumot berish bilan cheklanmasligini ko'rsatdi. Bunday nomlar muallif va o'quvchi uchun umumiy bo'lgan tarixiy-madaniy bilimlarga tayanib, matnga qo'shimcha ma'no yuklaydi hamda muallifning munosabati va badiiy maqsadini ifodalashga xizmat qiladi. Shu jihatdan tarixiy shaxs nomlari badiiy matnning mazmunini boyituvchi va uning ta'sirchanligini oshiruvchi muhim til vositasi sifatida namoyon bo'ladi.

Tadqiq etilgan materiallarda tarixiy shaxs nomlarining ramziy-baholovchi, mezon (etalon), kinoyaviy, dalil va da'vat hamda manbaga tayanish kabi asosiy pragmatik vazifalari aniqlandi. Mazkur vazifalarning yuzaga chiqishida hazrat, ustoz, mavlono kabi hurmat ifodalovchi birliklar, -dek qiyoslash shakli, antonomaziya (Sohibqiron), buyruq mayli, so'z o'yini va takror kabi til vositalari muhim o'rin tutadi. Ular tarixiy nomning matndagi ma'nosini kuchaytirib, muallif ko'zda tutgan fikrning o'quvchiga aniqroq yetib borishiga yordam beradi.

Shuningdek, bir tarixiy shaxs nomi turli matnlarda muallif maqsadi va nutqiy vaziyatga qarab turlicha ma'no va vazifa kasb etishi mumkin. Shu sababli tarixiy shaxs nomlarining matndagi mazmunini to'liq ochib berishda lingvistik tahlilni tarixiy-madaniy ma'lumotlar bilan uyg'unlashtirish muhimdir. Bu esa tarixiy nomlarni pragmatik va lingvokulturologik jihatdan birgalikda o'rganish ularning badiiy matndagi mazmuniy va ta'sir imkoniyatlarini kengroq yoritishga xizmat qilishini ko'rsatadi.

Adabiyotlar/Literatura/References:

1. Ҳакимов М. Ўзбек прагмалингвистикаси асослари. – Тошкент: Akademnashr, 2007.

2. Моррис Ч.У. Основания теории знаков // Семиотика: Антология. – М.: Радуга, 1983.
3. Кўчибоев А. Матн прагматикаси: ўқув-услубий қўлланма. – Самарқанд, 2016.
4. Asadov T.H. Matn tilshunosligi: o'quv qo'llanma. – Buxoro: Durdona, 2023.
5. Дейк Т.А. ван. Вопросы прагматики текста // Новое в зарубежной лингвистике. – М.: Прогресс, 1978. – Вып. 8: Лингвистика текста. – С. 290–334.
6. Дейк Т.А. ван. Язык. Познание. Коммуникация. – Благовещенск: БГК им. И.А. Бодуэна де Куртенэ, 2000.
7. Грайс Г.П. Логика и речевое общение // Новое в зарубежной лингвистике. – М.: Прогресс, 1985. – Вып. 16: Лингвистическая прагматика.
8. Safarov Sh. Pragmalingvistika. – Toshkent: O'zbekiston milliy ensiklopediyasi, 2008.
9. Xudoyberdiyev E. Adabiyotshunoslikka kirish. – Toshkent: Iqtisod-moliya, 2007.
10. Vohidov E. Saylanma: she'rlar, dostonlar. – Toshkent: Sharq, 2001.
11. Yusuf M. Saylanma: she'rlar, dostonlar. – Toshkent: Sharq, 2007.
12. Oybek. Navoiy: roman. – Toshkent: Yangi asr avlodi, 2019.

O‘ZBEKISTON — 2030: INNOVATSIYA, FAN VA TA’LIM ISTIQBOLLARI

II RESPUBLIKA ILMIY-AMALIY KONFERENSIYASI MATERIALLARI

2026-yil, 6-oktyabr

Mas’ul muharrir: *F.T.Isanova*
Texnik muharrir: *N.Bahodirova*
Diszayner: *I.Abdihakimov*

O‘ZBEKISTON — 2030: INNOVATSIYA, FAN VA TA’LIM
ISTIQBOLLARI. II Respublika ilmiy-amaliy konferensiyasi
materiallari. – Toshkent: Scienceproblems team, 2026. – 200 bet.

Elektron nashr: <https://konferensiyalar.com>

Konferensiya tashkilotchisi: Scienceproblems Team

Konferensiya o‘tkazilgan sana: 2026-yil, 2-oktyabr

ISBN 978-9910-8337-7-9

Barcha huquqlar himoyalangan.
© Scienceproblems team, 2026-yil.
© Mualliflar jamoasi, 2026-yil.